

Om het wereldkampioenschap

Een rumoerige reprise Italië-Spanje

Vrijdagavond.

De onmogelijkheid om, zelfs al heeft men nog zoo goed getrainde ploegen, twee zware interlandwedstrijden op opeenvolgende dagen te spelen, werd te Florence overduidelijk aangetoond. Zowel de Spaansche als de Italiaansche ploeg, waren in den eersten wedstrijd, die twee uur had geduurd, volkomen uitgespeeld, Spanje was zelfs genoodzaakt met 8 nieuwe spelers uit te komen. De Italianen hadden 4 nieuwe krachten in de ploeg opgenomen.

Dit feit op zichzelf is weer een nieuwe veroordeeling van het systeem. Hoe kan men waarde hechten aan een resultaat, verkregen door een ploeg, die noodgedwongen met 8 invallers uitkomt?

Men kreeg den indruk, dat de Spanjaarden zich met het noodlot hadden verzoend. Hun taak werd nog zwaarder toen kort na het begin hun vleugelspeler Bosch moest uitvallen. Wel kwam hij later nog wat in het veld, doch slechts als figurant.

De Italianen bleken sterker te zijn, doch Noges, die den gewonden Zamorra verving, deed voor zijn grooten voorganger weinig onder. Tien minuten na het begin maakte Italië uit een hoekschop het eerste en eenige punt van den wedstrijd. Meazza sprong hoog op om den bal te koppen. Hij sloeg inderdaad het leder met het hoofd in het net, doch kwam bij het neerkomen boven op een Spanjaard terecht. Dit is geen overtreding, zoodat de Zwitsersche scheidsrechter Mercet geen gevolg gaf aan de protesten der Spanjaarden. Maar toch was er blijkbaar in de worsteling voor het doel nog iets meer gebeurd. Het scheen dat de doelverdediger was vastgehouden. De Spanjaarden legden zich dan ook niet bij de beslissing neer; men werd zelfs handgemeen. Het publiek liet zich natuurlijk niet onbetuigd, zoodat het in 'n oogenblik een lawaai van je welste was. Maar het vuur was spoedig weer gedoofd en het „spel” werd voortgezet. Hoewel de Spanjaarden af en toe krachtig aanvielen, bleef toch Italië iets in de meerderheid, maar tot het einde toe bleef de geweldige achterhoede van de Spanjaarden een onoverkomelijk struikelblok. Italië won tenslotte met 1-0.

Voetbal in Rome Vechten in Milaan

Zondagavond.

De Italianen hebben het merkwaardig stuk volbracht om in vier opeenvolgende dagen drie internationale wedstrijden te spelen en er daarvan twee te winnen en een derde, die twee uur duurde, gelijk te spelen. De tegenstanders in die wedstrijden waren: Spanje en Oostenrijk. Een dergelijke prestatie moet eigenlijk met het winnen van het wereldkampioenschap beloond worden, want iets dergelijks zou men eigenlijk onder normale omstandigheden niet binnen het bereik van de

menschelijke mogelijkheid hebben geacht.

Als men aan deze prestatie van Italië denkt, dan zegt men toch, dat het ten slotte maar gelukkig is, dat Nederland reeds in de eerste ronde is geslagen want aan de kans op een dergelijke krachtprestatie hadden wij toch onze spelers niet mogen blootstellen. Wij spelen voorloopig in ons land voetbal nog uitsluitend voor ons genoegen en een dergelijke overdriving kan men toch zeker niet voor z'n genoegen doen.

Dat Italië het zoover heeft kunnen brengen, dankt het hoofdzakelijk aan de lichamelijke gehardheid der spelers. Dat Italië van Spanje won, is het gevolg van grootere lichaamskracht der Italianen. Reeds na deze wedstrijden zijn. Dit is tenslotte dan ook geen voetbal meer, doch een gevecht. De Italianen hebben juist in deze richting geoefend. Ze hebben voor het begin van het tournooi de noodige rust gehad en kwamen daardoor geheel frisch in den strijd. Oostenrijk daarentegen heeft gedacht dat tenslotte de voetbalcapaciteiten, de handigheid met den bal en de goede tactiek wel de factoren zouden zijn, die den doorslag zouden geven. Dat is een misrekening geweest. Wel had men dat aanvankelijk niet willen gelooven, doch de wedstrijden van de Italianen tegen Spanje en die van Zondag tegen Oostenrijk hebben daarvan het overtuigend bewijs geleverd.

Ze hebben ook bewezen, dat dit geen tournooi is, waaraan door amateurs kan worden deelgenomen en eveneens, dat een dergelijk tournooi niet voor de tweede maal op deze wijze zal kunnen worden verspeeld. Daarvoor zal het meerendeel der thans vertegenwoordigde landen zich stellig niet meer leenen.

Dat alles geldt in hoofdzaak voor de Italianen, die door een 1-0 overwinning op Oostenrijk een plaats in den eindstrijd hebben veroverd. Dat echter ook goed voetbal tot succes kan voeren, heeft de andere halve eindstrijd bewezen. Hierin hebben de Tsjechen met 3-1 de Deutsche voetballers geslagen en de overwinnaars hebben dit succes inderdaad bereikt door uitstekend voetbal. Dat is verblijdend. Maar nu is de groote vraag, wat zal het Tsjechische elftal tegen de Italianen doen. Zullen ze in den eindstrijd te Rome ook voetbal kunnen spelen of zullen ze gedwongen worden te vechten tegen de door de duizenden Italiaansche toeschouwers opgezweepte blauwe duivels? We vreezen, dat het laatste het geval zal zijn en dat ook het geweld in den eindwedstrijd de zege zal wegdragen.

In het San Siro-stadion te Milaan, waar Oostenrijk tegen Italië speelde, was het terrein door een waar noodweer in een modderpoel veranderd. Reeds spoedig blijkt, dat de Italianen er alles op gezet hebben om door stevig spel het aan de Oostenrijkers onmogelijk te maken hun normale spel te ontplooiën.

Zomersproeten

verdwijnen in korten tijd geheel door **Sprutol**.
Bij alle drogisten.

Sindelar werd hevig bewaakt, zoodat het hem onmogelijk was zijn gewone spel te geven. Reeds het eerste doelpunt der Italianen was een staaltje van ruw geweld. Platzner werd, hoewel hij den bal niet had — hij had het leder laten vallen, door eenige Italianen door het doel geloopt, waarna de bal over de lijn werd getrapt. De toekenning van dit doelpunt was de eerste teleurstelling voor de Oostenrijkers.

In het tweede gedeelte zakte het Oostenrijksche spel meer en meer in. Men kreeg den indruk, dat de spelers volkomen ontmoedigd waren en niet opkonden tegen de furor der Italiaansche aanvallers en verdedigers. De scheidsrechter trachtte het stevige spel der Italianen wel wat in te binden, doch het bleef bij waarschuwingen. Tot het uit het veld zenden durfde hij blijkbaar niet over te gaan. Hoe er door de Italianen ook werd gezwogen, ze konden er niet in slagen den voorsprong te vergrooten. Tegen het eind raakten ook de Italianen vermoeid, wat te begrijpen is. Ze trachten door uit te trappen en dergelijke trucs tijd te winnen. Het einde brengt een 1-0 overwinning voor Italië.

GOLF

Calorama-wisselbeker

Gisteren vond de jaarlijksche wedstrijd plaats op de banen van de Noordwijkstra Golfclub om de „Calorama” wisselbeker. Een wedstrijd over 18 holes medal play voor heeren leden.

De strijd had een spannend verloop en eindigde met een gelijk netto score van 68 tusschen de heeren F. Koolhoven (hand. 24) en J. A. de Lint (hand. 26), terwijl voor de 2de plaats eveneens een gelijke score werd gemaakt van 70 netto tusschen de heeren R. de Gorter (hand. 20) en F. Cremers (hand. 24).

Voor de beker zal tusschen de heeren Koolhoven en de Lint op een nader te bepalen datum worden overgekamp.

Mooi GOUDA

gezien vanaf de daktuin van Café Restaurant

„TER GOUW”
Intiem Restaurant

Lunch fl. 1.25 Diner fl. 1.50
Bleekersingel 1 - Tel. 2253